

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ישעיה" – פרק נא

א שִׁמְעוּ אֵלַי רְדֹפֵי צְדָק מִבְּקֹשֵׁי יְהוָה הַבֵּיטוּ אֶל־צוּר
חֲצִבְתֶּם וְאֶל־מִקְבַּת בּוֹר נִקְרְתֶם: ב הַבֵּיטוּ אֶל־אֲבֹרָהֶם
אֲבִיכֶם וְאֶל־שָׂרָה תְּחוּלְלֶכֶם כִּי־אֶחָד קָרָאתִיו וְאֲבָרְכֶהוּ
וְאֲרַבֶּהוּ: ג כִּי־נָחַם יְהוָה צִיּוֹן נָחַם כָּל־חֲרָבֹתֶיהָ וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָהּ
כַּעֲדָן וְעֲרַבְתָּהּ כַּגֶּן־יְהוָה שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל
זִמְרָה: ד הִקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וְלֹא־אֹמְרֵי אֵלַי הֲאֲזִינוּ כִּי תוֹרָה
יֵאָמְרֵי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטֵי לְאוּר עַמִּים אֲרַגִּיעַ: ה קָרוֹב צְדָקִי יֵצֵא
יִשְׁעֵי וְזִרְעֵי עַמִּים יִשְׁפְּטוּ אֵלַי אֵיִם יִקְווּ וְאֶל־זִרְעֵי יִיחַלּוּן:
ו שָׂאוּ לְשָׁמַיִם עֵינֵיכֶם וְהַבֵּיטוּ אֶל־הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי־שָׁמַיִם
כָּעָשָׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּבֶּגֶד תִּבְלָה וַיִּשְׁבִּיחַ כְּמוֹ־כֵן יָמוּתוּן
וַיִּשְׁוַעְתִּי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצְדָקָתִי לֹא תִחַת: ז שִׁמְעוּ אֵלַי יְדַעֵי
צְדָק עִם תּוֹרָתִי בְּלִבָּם אֶל־תִּירָאוּ חֲרַפַּת אָנוּשׁ וּמַגִּדְפֹתֶם

אֶל־תַּחַתּוֹ: ^ח כִּי כַבֵּד יֹאכְלִים עֵשׂ וְכַצֵּמַר יֹאכְלִים סָס
וְצַדִּיקְתִּי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְיִשׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים: ^ט עוֹרֵי עוֹרֵי
לְבָשִׁי־עוֹז זָרוּעַ יְהוֹה עוֹרֵי כַיִּמִּי קָדָם דּוֹרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא
אֶת־הֵיא הַמַּחְצֶבֶת רַהֲב מְחוֹלְלֹת תַּנִּין: ^י הֲלוֹא אֶת־הֵיא
הַמַּחְרַבֶּת יָם מִי תִהוֹם רַבָּה הַשָּׁמַיִם מֵעַמֻּקֵי־יָם דֶּרֶךְ לַעֲבוֹר
גְּאוּלָּיִם: ^{יא} וּפְדוּיֵי יְהוֹה יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת
עוֹלָם עַל־רֹאשׁם שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂיִגוֹן נָסוּ יִגוֹן וְאַנְחָה:
^{יב} אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִנְחַמְכֶם מִי־אֶת וּתִירָאִי מֵאֲנוּשׁ יָמוֹת
וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן: ^{יג} וְתִשְׁכַּח יְהוֹה עֲשָׂךְ נוֹטָה שָׁמַיִם
וְיִסַּד אֶרֶץ וְתִפְחַד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חַמַּת הַמַּצִּיק כֹּאֲשֶׁר
כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאֵיהָ חַמַּת הַמַּצִּיק: ^{יד} מִהֵר צַעָה לְהַפְתִּיחַ
וְלֹא־יָמוֹת לַשַּׁחַת וְלֹא יִחָסֵר לַחֲמוֹ: ^{טו} וְאַנֹכִי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ
רִגַע הַיָּם וַיִּהְיוּ גִלְיוֹ יְהוֹה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: ^{טז} וְאֲשִׁים דְּבָרִי
בְּפִיךָ וּבְצִל יָדִי כִפְסִיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר
לְצִיּוֹן עַמִּי־אֲתָה: ^{יז} הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר
שָׁתִית מִיַּד יְהוֹה אֶת־כּוֹס חַמָּתוֹ אֶת־קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה
שָׁתִית מִצִּית: ^{יח} אֵין־מִנְהַל לָהּ מִכָּל־בָּנִים יִלְדָה וְאֵין מַחְזִיק
בִּידָה מִכָּל־בָּנִים גִּדְּלָה: ^{יט} שְׁתִּים הִנָּה קִרְאֲתִיךָ מִי יָנוּד לָךְ

הַשָּׂדֶה וְהַשָּׂבֵר וְהָרָעַב וְהַחֲרֵב מִי אֲנַחֲמֶךָ: כ בְּנִיךָ עֲלָפוּ שְׂכָבוּ
בְּרֹאשׁ כָּל־חֻצוֹת פְּתוּא מִכָּמָר הַמְּלֵאִים חֲמַת־יְהוָה גְּעַרְתָּ
אֱלֹהֶיךָ: כא לָכֵן שָׁמְעִי־נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׂכַרְתָּ וְלֹא מִיִּין:
כב כֹּה־אָמַר אֲדֹנָיךָ יְהוָה וְאֱלֹהֶיךָ יָרִיב עִמּוֹ הִנֵּה לָקַחְתִּי
מִיָּדְךָ אֶת־כּוֹס הַתַּרְעֵלָה אֶת־קַבְעֶת כּוֹס חֲמַתִּי לֹא־תוֹסִיפִי
לְשִׁתּוֹתָה עוֹד: כג וְשִׁמְתִּיָּהּ בְּיַד־מוֹגִיךָ אֲשֶׁר־אָמְרוּ לְנַפְשֶׁךָ
שְׁחִי וְנִעְבְּרָה וְתִשְׁמְעִי כָאָרֶץ גּוֹךְ וְכַחוּץ לְעֹבְרִים:

ספר "ישעיה" – פרק נב

א עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי עֵינֶיךָ צִיּוֹן לְבָשִׁי וּ בְגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ יְרוּשָׁלַם
עִיר הַקִּדְשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יְבֹא־בְךָ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא:
ב הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְּחוּ הַתְּפַתְּחוּ מוֹסְרֵי
צוּאֲרֶךְ שְׁבִיָּה בַת־צִיּוֹן: ג כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה חֲנַם נִמְכַרְתֶּם
וְלֹא בְכֶסֶף תִּגְאָלוּ: ד כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה מְצָרִים
יָרַד־עָמִי בְּרֹאשְׁנָה לָגוֹר שָׁם וְאֲשׁוּר בְּאַפִּס עֲשָׂקוּ: ה וְעַתָּה
מִי מֵה־לִּי־פֹה נְאֻם־יְהוָה כִּי־לָקַח עָמִי חֲנַם מִשְׁלֹו מִשְׁלֹו
יְהִילִילוּ נְאֻם־יְהוָה וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם שָׁמַי מִנְאֶץ: ו לָכֵן יִדַע
עָמִי שָׁמַי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אֲנִי־הוּא הַמְדַבֵּר הַנְּבִי:

ז מה־נָאוּ עַל־הַהָרִים רַגְלֵי מִבֶּשֶׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבֶּשֶׁר
טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: ח קוֹל צְפִיף
נִשְׁאוּ קוֹל יַחְדָּו יִרְנְנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן:
ט פָּצְחוּ רִנְנוּ יַחְדָּו חֲרָבוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי־נָחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאֹל
יְרוּשָׁלַם: י חֲשַׁף יְהוָה אֶת־זְרוּעַ קַדְשׁוֹ לְעֵינַי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ
כָּל־אֶפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: יא סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם
טָמֵא אַל־תִּגְעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבְרֹוּ נִשְׂאֵי כְלֵי יְהוָה: יב כִּי לֹא
בְּחַפְזוֹן תֵּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי־הִלַךְ לְפָנֵיכֶם יְהוָה
וּמֵאִסְפְּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יג הִנֵּה יִשְׁכֵּל עַבְדֵי יְרוֹם וְנִשְׂא
וְגִבָּה מְאֹד: יד כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן־מִשַּׁחַת מֵאִישׁ
מֵרְאֵהוּ וְתֹארוּ מִבְּנֵי אָדָם: טו כֵּן יִזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו יִקְפְּצוּ
מִלְכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סִפְּרָ לָהֶם רָאוּ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ
הִתְבּוֹנְנוּ:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה - נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "ידיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)